

ВЪПРОСИ, ОКОЛО БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИКЪ И ПРАВОПИСЪ

отъ Възраждането ни — до сега

През време на Възраждането ни се слага начало на българската литература, а заедно с това и на българския книжовен език и правопис. Въпросът за българския език и правопис занимава българските книжовници не от сега. И дълго време този въпрос остава неразрешен, спорен.

На какъв език и правопис българските писатели тръбват да пишат книгите си? — Ето един от най-важните въпроси, който измъчва българските възрождатели още през първата половина на миналия век, въпрос дълго време разглеждан, подиган, изоставен и наново разглеждан; въпрос, криво тълкуван и разбран в течение на десетки години. И, докато въпросът по отношение българския книжовен език е разрешен в положителен смисъл: книжовният ни език има основата си въ източното българско наречие — и стои, изобщо, въ свързка с живия говорим език; въпросът за българския правопис — разрешен за едни, неразрешен за други — буди недоволство, спор и мъка, [особено за учениците].

Впрочем, въ 1923 год. се установи официален правопис, според който се издава и съответни речници. Въ какво се състои „новото“ на този нов правопис ще посоча въ края на настоящата статия.

Развой на възгледите, относно българския писмен език отъ Паисия — до Петко Славейкова.

1) Дамаскинарите, различните писачи на дамаскини пишат произведенията си на живата, говорима българска реч — нѣщо, съ което се обяснява бързото и богато разпространение на дамаскината литература през робството.

2) Отецъ Паисий — голѣмият българин и родолюбец пише своята знаменита „Славянобългарска история на черковнославянски език и правопис“ (запазени стари падежни форми и стария инфинитив), като мисли, че пазим света традиция — че пише на език класически, изискан, стар — на самия старобългарски език.

3) Епископъ Софроний пише произведенията си на език, който държи срѣда между черковнославянския и говоримия. И той, като духовно лице не може да не попадне под влиянието на черковните книги и тяхния език. Народни изрази се срѣщат въ Житието му, наредъ съ чисто турски думи и изрази.

4) Пламениятъ българофилъ Юрий Венелинъ съветва българските книжовници да се придържатъ о черковнославянския език при писането — като мисли, същевременно, да се въведе следната радикална реформа въ българския правопис: премахване членътъ, който грози българската реч, и би попречилъ на българските стихотворци да римува, уродлива форма е той за Венелина. Венелинъ е чужденецъ, за да разбере, че членътъ е едно характерно и живо свойство на българския говоримъ езикъ, следователно, като така, не трѣбва да се отхвърли и при писането.

5) Неофитъ Рилски и Неофитъ Бозвели, като духовни лица въ своите произведения (особено въ стихотворните: Ода за Илариона, Болгария, Всеокаяна Болгария) също

правятъ значително отклонение отъ живата речъ.

6) Първите ни стихотворци — предимно духовни лица, пишатъ стихове на черковнославянски език и правописъ.

Езиковите разбирания на всички тия наши книжовници отъ Възраждането сж слаби, неточни, невѣрни. Черковнославянскиятъ езикъ за тяхъ не е другъ езикъ, освенъ самия старобългарски.

Тоя е езикътъ, на който сж написани черковните свети книги, той е най-красивиятъ и звученъ езикъ за тяхъ, запазенъ отъ простонародни изрази — чистъ и съвършенъ. А езикътъ на народа, на масата е ополшенъ за тяхъ, понеже се говори отъ невежествени, необразовани лица, той съдържа нѣщо „бѣсовско“, еретич. и езическо той е, найпосле както не се срами, да изповѣда Н. Рилски „подълъ“ „злоба мирска“ и пр. Чувството за езика ни у тия книжовници е слабо. Отъ тукъ и погрѣшното схващане за черковнославянския езикъ и отжествяването му съ старобългарския. Черковнославянскиятъ езикъ, както се знае, е езикъ искусственъ, който не се е говорилъ, нито се говори отъ нѣкой народъ днесъ, езикъ, за който се води борба днесъ да се изхвърли и съвършено отъ черквитъ и богослужението, тъй като е слабо разбираенъ отъ народа.

Всички книжовници отъ времето на българското Възраждане, които поддържатъ черковнославянския езикъ при писане спадатъ къмъ първата езикова школа — черковнославянската.

Втората езикова школа е българската.

Писатели, като д-ръ Беронъ, В. Априловъ, Иванъ Богоровъ (знаменитъ и най-голѣмъ пуристъ и неологистъ на българския езикъ презъ робството) — всички свѣтски лица — идватъ съ своите правдиви, трезви езикови възгледи да направятъ епоха въ живота на българския писменъ езикъ. Тѣ всичкитъ сж горещи защитници на живата говорима българска речъ при писане — специално, на източно-българското наречие, което носи въ себе си най-характерния белегъ на българския езикъ: изговорътъ на Ъ като Я и Е. Своя прочутъ „Рибенъ букваръ“ д-ръ Беронъ пише на разбранъ говоримъ български езикъ, а Ив. Богоровъ — „Първичка българска граматика“ на днешното говоримо източно наречие. Особено пламенно Априловъ защитава членътъ и укорява Венелина за неговата заблуда. Изобщо, всички наши свѣтски личности отъ време на възродителната ни история иматъ вѣрни, правдиви разбирания и за старобългарския езикъ, като не го мѣсятъ съ черковнославянския.

Възгледите имъ се прокарватъ, затвърдяватъ — и днесъ — въ основата на литературния ни езикъ лежи източно-българското наречие.

Правописни школи.

Отъ 40-тѣ години на миналия векъ — граматичи, като Богоровъ, Първановъ, Момчиловъ издаватъ граматичи, въ които се явяватъ подрѣжници на фонетичния правописъ, тѣ искатъ опростенъ правописъ, който да не се придържа о етимологията [произходъ на думите].

Я. Груевъ — консерваторътъ — издава също граматика, въ която също се явява подрѣжникъ на етимологичния правописъ. Става остъръ споръ, между представителитъ на тѣзи

две правописни школи, който само времето изглажда. Многоизвестниятъ, българинъ историкъ Маринъ Дриновъ — въ въ своята статия: „За новобългарската азбука“ (1870 г., Браила) иска да се приеме срѣда между разбиранията на етимологичитъ и фонетичитъ. Правописътъ да е колкото етимологиченъ, толкова и фонетиченъ. Но съ това въпросътъ съ правописътъ остава все споренъ.

Следъ освобождението, когато партийнитъ страсти улѣгатъ до известна степенъ въ България и политическия животъ се нормализира — въпросътъ за българския правописъ се подигна наново сериозно, съ намѣрение да се разреши единъ пътъ за всѣкога. Презъ 1892 г. наши филолози, езиковеди възприематъ следниятъ правописъ, като отиватъ до голѣма крайностъ: Ъ, Ь се изхвърлятъ на всѣкжде — въ края на думитъ и срѣдата, (i) йотата се въвежда, Ъ се замѣства съ Я. Нова буря отъ недоволство и вражди.

Какъ може Ъ, Ь, особено въ края на думитъ, да се изхвърлятъ?! — Българскиятъ езикъ, тогава, би заприличалъ на сръбскиятъ езикъ! А колко обичъ изпитваше българскиятъ народъ къмъ сръбитъ — следъ наскоро станалата война отъ 1885 г. — единичкътъ той си знаеше!

Но въпросътъ за българския правописъ отъ тогава и до днесъ, макаръ и уталоженъ за кратко време, мъчи и се смѣта не само неразрешенъ, но и неразрешимъ.

— „Нека всѣки пише, както си знае!“ — Често се чува отъ най-голѣмитъ песимисти на българския правописъ. „Обърка се правописа следъ войнитъ, като се обърка самия животъ“ — се чуватъ не често възгласи, роптания. И действително, по едно време, следъ войнитъ правописътъ се „обърка“ — въ смисълъ, стана много особенъ: Ъ навсѣкжде и въ срѣдата на думитъ бѣ замѣненъ съ Ж, вмѣсто Ъ на всѣкжде се пишеше Я — по „пенчовски“. Този правописъ въ основата си представляше решително и рѣзко скъсване съ етимологията. Но презъ 1899 г. Мин. на нар. просвѣта освети официално българския правописъ такъвъ, какъвто се употребява и до днесъ, съ малки измѣнения. Презъ 1923 г. това министерство оставя да разреши окончателно този въпросъ комисия отъ най-добритъ български филолози и литератори: професоритъ Милетичъ, Златарски, Младеновъ, Романски, която прие днесъ съществующия правописъ.

Ъ се запазва навсѣкжде кждетъ се пишеше по-рано, като се ограничава употребата ѣ въ сѣдмнина думи: време, дете, решение, председателъ, предъ, следъ, северъ, цена, мнение, вестникъ, освенъ, съсемъ, месецъ, небреженъ, беседа, приветъ, ленивъ, ответъ, две, беденъ, свежъ, горе, зле, добре и пр.

Ъ, Ь се запазватъ въ края на думитъ, кждетъ сж се писали и по-рано: човѣкъ, пътъ, солъ и пр.

Ж сжщо се запазва — думи като пътъ, жбъ, ржка, сжщо, съществувамъ и пр., и главно въ трето лице мн. число отъ сп. глаголъ — Сж.

Новиятъ правописъ, който владѣе отъ шестъ години държи смѣтка, както се вижда, за етимологията.

Чисто фонетиченъ правописъ той не е, пъкъ и не може да

ВЪЧНО ТРЕТИНИТЕ

Селянитъ напълно сж онеправдани

По вземането и предаването на третинитъ съществува такъвъ хаосъ, щото едва ли е мислимо да се тури край на тоя въпросъ, който онепачливи съ стотици добруджански семейства.

Отъ насъ се искатъ факти. Такива ние притежаваме съ хиляди. И въпрѣки това компетентнитъ власти правятъ си оглушки. Тѣ искатъ факти, но щомъ имъ се дадѣтъ, отклоняватъ се отъ въпроса, дори съветватъ какъ да заведѣтъ селянитъ дѣла, за да извоюватъ правото си. Смѣшно. Насила влизатъ въ нивата му, а при оплакване — да се обърнатъ къмъ правосъдието!!!

Жителътъ Иванъ Т. Карталийски отъ с. Узларъ още на 4 априлъ н. г. е донесълъ до знанието и на Консилиера и на префекта и на председателя на окр. комисия, че 4 хект. отъ нивитъ му сж безправно обсебени отъ колониста Маринъ Р. Санду, отъ Пчеларовъ. Въпрѣки, че Ив. Т. Карталийски е успѣлъ да вземе „бележка“ отъ консилиера, до респективния агрономъ — възъ основа на своитъ оплаквания и заявления, въпрѣки

всичкитъ обещания и „разпореждания“ на компетентнитъ лица и агрономи, въпросниятъ колонистъ отива съ плуга и 12 души и изорав нивата му.

Не е нашиятъ селянинъ, който ще окаже физическа съпротива при подобенъ случай. Той идва въ града при голѣмцитъ. Какво става? Голѣмцитъ башински го съветватъ да даде подъ сждъ колониста!

Чудеса и управия! Да ограбятъ имота предъ очитъ а ти ще завеждашъ дѣло!

Това е една очевидна правда и незаконность.

Ив. Карталийски плаща данъка на тия ниви. Ако въпроса за третиана, той е сочилъ на времето си ниви. Но въ случая не може има никакво оправдание. И ме на лице потѣпкването закона за гостната собственост.

А тия случаи не сж рѣди и въпрѣки това властитъ обръщатъ никакво внимание сякашъ всичко оставатъ се разрешава чрезъ саморъ прави, които както се иматъ твърде печални послѣствия.

Катастрофалното земетресение въ Япония.

223 души убити.

Япония е страната, въ която ставатъ най-много земетресения.

Отъ Токио съобщаватъ, че земетресението станало на 24 т. м. е причинило голѣми загуби. Числото на раненитъ надминавало 1000, а на убититъ 223 души. Катастрофата станала много по-тежка, когато съборенитъ здания пламнали. Цѣли градове и села освенъ че били разрушени, но и огньтъ завършилъ унищожението имъ.

Курортниятъ градъ Хаконемаки, който бѣ опустошенъ отъ земетресението презъ 1923 год. и посроенъ отъ ново, днесъ пакъ се обърнало на пепелище.

Въ областта Мисима, центъра на това земетресение, сж се отбелязвали дневно по 300 труса и то начина отъ 10 ноемврий. Централната обсерватория е отбелязала 1500 труса презъ течението на само една седмица.

Това земетресение е причинило още и срутването на много минни галерии, въ които оставатъ затрупани много работници, за чиито сждба още нищо не се знае.

бжде. За това, право е казано въ предговора къмъ официално признатия правописенъ речникъ:

„По силата на здравия инстинктъ за запазване своето, националното и на устна за реалность, държи се нейринудено и здраво единъ правописъ, който, отговаряйки на фонетиката, държи смѣтка и за осветената отъ десетъ-вѣковното ни минало традиция“.

Дали и какъ ще се измѣни съществующия днесъ правописъ — може да каже само бждещето!

ВЪПРОСЪТЪ ЗА ХЛѢБА въ Парламента

На дълго и на широко разиска въ Парламента въ роса за хлѣба, или по-точно за цената на хлѣба.

Да се намали цената на хлѣба е отъ голѣма важность за бедния народъ. За това се направиха редъ предложениа въ Камарата въ смисълъ, че докато правителството на мѣри начина да приврати цената въ вътрешнитъ пазаръ съ тия на външнитъ, да се излѣзе съ едно привремено нареждане, по силата на което да се намали цената на хлѣба, съответно съ падналата цена на зимницата.

Противъ това предложението болшинството се противопоставиха.

Правителството поддържа се придържа настоящата цена на хлѣба докато се приложатъ на дѣло уравниването на ценитъ на зърненитъ храна въ страната съ тия на чуждитъ пазари. Обаче общото положение въ економическо отношение не позволява какво да отлагане на тоя въпросъ.

И действително, днесъ тая нищожна цена на хлѣба произведена отъ първа необходимостъ, народътъ купува хлѣбъ на чувствително високи цени. Въ сравнение ната на зимницата, тая цена на хлѣба трѣбва да бжде чувствително намалена.

Затова и въ парламента подигна въпросътъ, че днесъ хлѣба спекулиратъ голѣмитъ търговци на брашна мелничари.

Чети вѣкъ

„ЕДИНСТВО“

„Всѣки народъ има право да подкрепя своите малцинства както въ културно отношение така и материално“

Въ Еленбургския дински в-къ „Schleswiger“ се намира помпшено следното: „Ние — динитъ въ Южния Шлезвигъ — желаемъ на нѣмскитъ малцинства всички искани права, които сж за постигане. Искаме щото и се надяваме, че Дания — по тоя въпросъ и идея желае винаги да въведе една честна, за себе си, да има една истинска свобода...“ Сж щиятъ вестникъ пише, полемизирайки съ едно нѣмско дружество въ странство така: „Дълго е на данско динско правителство да подкрепя „малкото данско малцинство въ пруския Шлезвигъ. „Поданството не може да отмени народността...“ Нѣмскитъ граждани отъ дински произходъ сж частъ отъ данския народъ. Данскитъ народъ и неговото правителство могат и трябва да приематъ тази частъ отъ народа си. Каквото е правото за нѣмския народъ въ странство и на нѣмското правителство и тѣмъ не може и не трябва да имъ се отрича да иматъ училищни д-ва, д-ва за запазване езика, разни фондове и др. др.

Запазване на народността си
прохождение.

Германскитъ председа-

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАСЪ

Съветското правителство
опровергава

Парижъ 28. Агенция „Ласъ“ по категорически начинъ опровергава всички слухове пръснати отъ европейския печатъ за убийството на Сталина както и за революцията въ червенитъ войски.

Френскитъ печатъ отбелязвайки това опровержение, прибавя че действително е имало бунтъ въ червенитъ войски, но той билъ потъпканъ на време.

Втората вноска на стабилизационния заемъ.

Букурещъ 28. Съобщаватъ отъ Парижъ, че преговоритъ за сключването на втората вноска на стабилизационния заемъ сж били почти свършенъ фактъ.

Предъ видъ настоящето положение на пазаритъ това съобщение се посреща съ известна загриженостъ.

Мѣрка противъ разбойничеството.

Букурещъ 28. Въ министерството на вътрешнитъ работи се състоя съвещание, въ което участваха министрътъ на вътрешнитъ работи, г. Михалаке, държавния подсекретаръ г. Ар. Калинсеку и всички представители на жандармерията и Обществената бевопасностъ.

Разискваха се мѣрките, които трябва да се взематъ за премахването на разбойничеството което въ последно време е взело сериозни размѣри въ цѣлото кралство.

Безработицата Въ Германия

Берлинъ 28 Въ втората половина на месецъ ноемврий се е регистрирало ново увеличение на безработниците. Понастоящемъ въ Германия има 3.484.000 безработни, или съ 230 000 души повече отколкото на първи ноемврий.

Ауденцията при Краля

Букурещъ 29. За днесъ е оповестено ауденцията на маршалъ Авереску при Краля. По тоя случай се се предполага, че Аверескитъ ще взематъ участие въ Парламента и Сената.

Оплагането ауденцията на Винтила Братияну, шефа на либералната партия, въхва голѣма загриженостъ средъ либералитъ. Говори се че г. Винтила билъ се отказалъ отъ ауденцията си при Краля.

Съобщение

Съобщавамъ на интересующитъ се, че открихъ паркетъ въ гората Арабаджии до с. Баракаръ и продавамъ дърва на дублестеръ и на декаръ на най-износни цени. Имамъ и дърва служачи и за материалъ.

Слави Атанасовъ

623

10-2

Dos. No. 913 | 930

ROMANIA

Corpul Portăreilor Tribunalului Caliacra

Publicațiune de vânzare No. 8492

1930 Noembrie 24

In baza adresei d-lui Președinte al Tribunalului Caliacra No. 40438 | 930 se aduce la cunoștința generală că în ziua de 3 Decembrie 1930 începând de la ora 10 dimineața înainte se va vinde cu licitație publică în Piața Gheorghe averea mobilă a debitorului Ghenciu P. Ghencef din satul Gheorghe, compusă din următoarele: 1) O eapă neagră de 2 și jumătate de ani; 2) un cal negru de 3-4 ani; 3) una căruța dobrogeană cu osii de fier; 4) trei oi negre.

Această pentru despăgubirea creditorului Gheorghe Gan- cef din Bazargic cu suma de lei 11000 capital cu procente legale ce are a primi de la numitul debitor, în baza titlului executor No. 716 | 930 pus pe cartea de judecată cambială No. 939 | 930 pronunțată de Judecătoria Ocolului Mixt Bazargic.

Vânzarea se va face pe bani gata.

Idem

Dos. No. 1376 | 929

Publicațiune devânzare No. 8434

1930 Noembrie 24

In baza adresei d-lui Președinte al Tribunalului Caliacra No. 40459 | 930 se aduce la cunoștința generală că în ziua de 4 Decembrie 1930 începând de la orele 11 dimineața înainte se va vinde cu licitație publică în Piața satului Cear averea mobilă a debitorului Anghel Dumitroff din Gheorghe compusă din următoarele: 1) Un cal negru de 7 — 8 ani; 2) o eapă roșie de 1 și jumătate ani; 4) o scroafă neagră cu păr alb (pestuită) de 7—8 luni; 5) una căruța dobrogeană cu osii de fier; 6) o pereche hamuri de pelec hăturile lor; 7) un plug cu două brazde.

Aceasta pentru despăgubirea creditorului Gheorghe T. Șivarof din Bazargic cu suma de lei 12000 capital cu procente legale ce are a primi de la numitul debitor, în baza titlului executor No. 1052 | 929 pus pe cartea de judecată cambială No. 2022 | 929 pronunțată de Judecătoria Ocolului Mixt Bazargic.

Vânzarea se va face pe bani gata.

Idem

Dos. No. 752 | 930

Publicațiune de vânzare No. 8485

1930 Noembrie 24

In baza adresei d-lui Președinte al Tribunalului Caliacra No. 40454 | 930 se aduce la cunoștința generală că în ziua de 5 Decembrie 1930 începând de la ora 10 dimineața înainte se va vinde cu licitație publică în Piața satului Spasova averea mobilă a debitorului Sideri Tomof din Spasova compusă din următoarele: 1) doi cai și o iapă la păr unul roșiu altul alb și iapa roșie de 7 și 10 ani; 2) o căruța dobrogeană cu osii de fier o pereche hamuri de pele, două butoaie de fier pentru ulei capacitate de câte 500 kgr., un decimal mare de fier pentru cântărit cu greutatea lui. O mașină pentru tocat și macinat cociani cu porumb.

Aceasta pentru despăgubirea creditorului Nicola Drumef din Bazargic cu suma de lei 10000 capital cu procente legale ce are a primi de la numitul debitor, în baza titlului executor No. 573 | 930 pus pe cartea de judecată cambială No. 636 | 930 pronunțată de Judecătoria Ocolului Mixt Bazargic.

Vânzarea se va face pe bani gata.

Idem

Dosar No 532—930

Publicațiune de vânzare No. 8499

1930 Noembrie 25

In baza adresei d-lui Președinte al Tribunalului Caliacra No. 41655 | 930 se aduce la cunoștința generală că în ziua de 8 Decembrie 1930 începând de la ora 10 dimineața înainte se va vinde cu licitație publică în Piața satului Vulturești, averea mobilă a debitorului Costică Frusescu din comuna Vulturești, compusă din următoarele:

1) Circa cinci mii kgr. porumb pe drugi, așezați în podul din curtea casei; 2) un porc sur de 6—7 luni gras; 3) O mașină de secerat în stare de funcționare; 4) Un butoi de fier capacitate circa 200 litri.

Aceasta pentru despăgubirea creditorilor Nicola Drumef din orașul Bazargic cu suma de lei 7000 cu procente legale plus cheltuieli de judecată și urmărire, ce are a primi de la sus numitul debitor în baza titlului executor No. 402 | 930 pus pe cartea de judecată cambială No. 640 | 930 pronunțată de Judecătoria Ocolului Mixt Bazargic.

Vânzare se va face pe bani gata.

Portărel. Rădulescu,

Св. КОЗМА ИВ. ГЕОРГИЕВЪ

ОТЪ СИЛИСТРА ДО ХЕРКУЛАПЪ

ПО ДУНАВА

(Мисли и впечатления)

5)

Всичкитъ, едни на горе руги на долу, трети напреки рѣстосватъ Дунава като солалката на тжача. Всички тѣ лачатъ своя товаръ. Надъ тѣсе срещнахме парахода „Вертесъ“ съ 10 пълни, а подъ руия — „Кпемъ“ съ 9 шлепа парахода „Братиславия“ съ 2, S. N. Ф. и много други имената на които не могат да се запомнятъ. А едновременно нитъ гемии, съ разперени платна, които като пеперуди хвърчаха по Дунава, макаръ и рѣдко да се срѣщатъ, придаватъ особена прелестъ

на тази маневра. Моторни шлепове, моторници, разни машини за искарване на пѣськъ и пречистване дъното на Дунава, цѣла армия отъ лодки, всичко това съставлява предметъ на особено внимание.

При такива условия, за улеснение на всички изобщо параходи, на много мѣста по Дунава има поставени въ водата тѣй нареченитъ „шамандури“. Това сж особени технически приспособления, които заематъ мѣстото на морскитъ фарове.

Къмъ часа 12 слънцето пер-

пендикулярно испращаше свойтъ лжи. Стана доста топло. Морянтъ опѣнаха платната на парахода и една приятна сѣнка предразположи лѣтницитъ къмъ пѣсни и приказки. Движението на водата едвамъ се забелязваше. Малко по-късно, при толкова тихо и спокойно време, често нападаха парахода два вида насѣкоми. Едни, възчерни прилични на ония които вечерно време хвъркатъ около запаленитъ лампи, на кжло се виятъ около главитъ ви, а други, бѣли, много дребни и нѣжни, тѣй нарѣченитъ еднодневки хвъркатъ изъ въздуха както сѣбга когато зимно време вали на дребни парцали. Качатъ на васъ безъ да вредятъ или досаждатъ когато пѣкъ комарцитъ, макаръ и единъ да би-

ло, ще ви напомнятъ че неможите безнаказано да минавате изъ тѣхната област. Неизвестно по какви причини тоя пътъ тѣ свършено слабо се проявиха.

Другъ видъ обитатели които странятъ отъ челоуѣка и при това му правятъ удоволствие сж: дългокракия рибаръ който отъ време на време хвърчи по брѣга а когато качне стой неподвиженъ, дивитъ патици които на дълга колона плаватъ по Дунава, след като изминатъ известно разстояние вдигатъ се, връщатъ се назадъ, пакъ се спускатъ въ водата, за да повтарятъ и потретятъ тая игра. Тѣхнитъ по-голѣми сестри гжскитъ обичатъ повече блатата и рѣдко, по единично, ще ги съледате да прехвъркатъ надъ

Дунава и нощно време само по гласътъ ще усетите тѣхното движение. Бѣше време, когато и лебеди се въдеха, обаче тѣ днесъ не се срещатъ. Голѣмото движение на параходитъ пречи на тѣхъ, както и на много други птици отъ тоя редъ. Но и ненаситната челоуѣческа страсть да ги преследва не малко е виновна за това. Само бѣлата чайка е единствената която и зиме и лѣте не напуска Дунава. Колкото хубава на гледъ толкозъ грозна когато вика тя ту се издига на горе ту се спуска надолу и съ човката си като че ли цѣлува водата. Изглежда че както за единитъ тѣй и за другитъ има богата храна тукъ.

Въ часа 3 1/2 стигнахме въ Ломъ. На изтокъ отъ него го-

—Г-нъ Атанасъ Киселковъ, отъ гр. Добричъ който следваше да севънчее на 30 т. м., отлага вънчавката си, поради внезапната смъртъ на баща му, Димитъръ Н. Киселковъ.

—Мѣстното д-во „Червенъ Кръстъ“ е отпуснало две стипендии по 4000 лей месечно на студентитѣ Галанъ и Хажюглу.

И дветѣ трудолюбиви и учащи се, и дветѣ въ не добро състояние, следователно и дветѣ заслужаващи поткрепата за довършване образованието си.

Но новия в-къ „Ренасеря“ държи публично да манифестира недоволството си, че сж се отпуснали пари на г-ца Хажюглу, която както е известно, не по духъ а по кръвъ е чиста дебела българка и за да я уязви, лансира невярността, че ужъ тия дни наследила 80.000 лей.

Жалко интриганство и лошо начало.

Не е добре, когато се започва така.

—Непрекъснато приидватъ нови колонисти-македонци.

Всѹе бѣха всички изявления на правителството, че ще се престане колонизирането по познатия стар либералски методъ.

Всичката тежестъ, разбира се пада върху гърба на мѣстното българско население.

В-къ „Ренасеря“ по случай демонстрацията при посрещането на всепознатия Д-ръ Пъкурару направена отъ македонцитѣ куповласи — Никулае Пазии, Чйому, Петрика Топърча и темъ подобни пише: — „пази се отъ македонца, даже и когато ти правятъ подаръци“.

Тоя съветъ е отправенъ къмъ вниманието на г-нъ К. Ангелеску.

—Отъ известно време както съобщихме и въ единъ отъ миналитѣ бюрое, въ града ни върлува епидемията скарлатина.

Има много заболявания. Борбата противъ нея върви трудно, поради липса на санитаренъ персоналъ.

—Утре, недѣля, следъ обѣдъ въ игрището „Газибабъ“ ще се състои футболно състезание между дветѣ мѣстни най-силни спортни дружества „Глория“ и „Вихъръ“.

Тоя мачъ буди голѣмъ интересъ, тъй като спорно е първенството между дветѣ дружества.

— Съобщава се на интересующитѣ се, че се намира за проданъ строителенъ материалъ (гринди употребявани) съ 1000 (хиляда) лей кубически метъръ и употребявани дъски различни размѣри съ 1.50 килограма.

Преглеждане на материала въ всяко време при Мжжката Българска Гимназия

Споразумение при:

Инж. Зографовъ

Idem

Dos. N. 912 | 930

Publicațiune de vânzare No. 8482

1930 Noembrie 24

In baza adresei d-lui Președinte al Tribunalului Caliacra No. 40458 | 930 se aduce la cunoștința generală că în ziua de 5 Decembrie 1930 începând de la ora 10 dimineața înainte se va vinde cu licitație publică în Piața satului Cernaoco județul Caliacra averea mobilă a debitorului Sotir Polihron din satul Cernaoco jud. Caliacra compusă din următoarele: 1) unsprezece scânduri de brad lungime câte 4—5 metri; 2) un război nou de lemn pentru țesat; 3) un cal negru etate 10—17 ani; 4) un purcel bălan de 4 luni; 5) două zeci de găște.

Aceasta pentru despăgubirea creditului Gheorghe Gancef din Bazargic cu suma de lei 2280 capital cu procente legale și cheltueli de judecată și urmărire ce are a primi de la numitul debitor în baza titlului executor No. 721 | 930 pus pe cartea de judecată cambială No. 892 | 930 pronunțată de judecătoria Ocolului Mixt Bazargic.

Vânzarea se va face cu bani gata.

Idem

Dos. No. 715 | 930

Publicațiune de vânzare No. 8494

1930 Noembrie 24

In baza adresei d-lui Președinte al Tribunalului Caliacra No. 40452 | 930 se aduce la cunoștința generală că în ziua de 3 Decembrie 1930 începând de la ora 10 dimineața înainte se va vinde cu licitație publică în Piața satului Ghelengic averea mobilă a debitorului Ștefan Popof din Ghelengic compusă din următoarele: 1) două epe la păr roșie de câte 10—15 ani; 2) o căruță dobrogeană cu osii de fier; 3) 3000 kgr. porumb pe drugi în patulul din curte; 4) un mânz roșiu de un an; 5) o masă de brad cu mușama; 6) cinci găște; 7) șase scoarte țărânești de lână.

Aceasta pentru despăgubirea creditorului Gheorghe T. Șivarof din Bazargic cu suma de lei 7000 capital cu procente legale ce are a primi de la numitul debitor, în baza titlului executor No. 527 | 930 pus pe cartea de judecată cambială No. 531 | 930 pronunțată de judecătoria Ocolului Mixt Bazargic.

Vânzarea se va face pe bani gata.

Dosar No. 745 | 930

ROMANIA

Corpul Portăreilor Tribunalului Caliacra

Publicațiune de Vânzare No. 8483

1930, Noembrie 24

In baza adresei d-lui Președinte al Tribunalului Caliacra No. 40456 | 1930, se publică spre cunoștința generală că în ziua de 5 Decembrie 1930 începând de la ora 10 dimineața înainte se va vinde cu licitație publică în peața satului Cioban Cuiusu, Județul Caliacra, averea mobilă a debitorului Petar Toncof, compusă din următoarele:

1) Avera mobilă proprietatea debitorului Petar Toncof. 2) Una vacă neagră de 10 ani. 3) Un porc închis de un an. 4) Un porc negru bălat pe spate cu alb de 5 luni.

5) Avera mobilă proprietatea debitorului Dimu Toncof.

6) Doi boi unu vânat și altu galben-negru a câte 8—10 ani.

Aceasta pentru despăgubirea Firmei Frați Ivan Stoianof din Bazargic cu suma de lei 2560. Capital cu procente legale de 13 la suta pe an de la data intentării acțiunii până la achitare, lei 300, cheltueli de judecată, plus cheltuelee de urmărire și numărire ce are a primi de la numitul debitor, în baza cărței de judecată civilă No. 766—1930 pronunțată de judecătoria Mixtă Bazargic și investită cu titlul executor la No. 571 | 930.

Vânzarea se va face pe bani gata.

Portărel, Rădulescu.

idem

Dosar 921 | 930

Publicațiune de vânzare No. 8493.

1930 Noembrie 24

In baza adresei d-lui Președinte al Tribunalului Caliacra No. 40453 | 930 se aduce la cunoștința generală că în ziua de 5 Decembrie 1930 începând de la ora 10 dimineața înainte se va vinde cu licitație publică în peața comunei Spasova, jud. Caliacra, averea mobilă, proprietatea debitorului Izrael Ciprut din comuna Spasova, județul Caliacra, compusă din următoarele:

1) Un spalator de lemn cu oglindă scompra. 2)

Un covor național pentru pat dimensiune 2½ pe 2 m. 3) Un covor diferite culori dimensiune 2½ pe 2 metri. 4) Un covor național dimensiunea 2 pe 1 metru. 5) Un garderob lustruit marou cu două uși și la o ușe cuog-linda,

Aceasta pentru despăgubirea creditorului Alexandru Lazăr cu suma de lei 6875. Capital cu procente legale de 13% pe an de la data intentării acțiunii până la achitare, lei 700. Cheltueli de judecată plus cheltuelee de urmărire și executare ce are a primi de la sus numitul debitor în baza cărței de judecată civilă No. 700 | 930 pronunțată de judecătoria Ocolului Mixt Bazargic și investită cu titlul executor la No. 707 | 930.

Vânzarea se va face pe bani gata.

Portărel, Rădulescu

idem

Dosar No. 537 | 930

Publicațiune de vânzare No. 8480

1930 Noembrie 24

In baza adresei d-lui Președinte al Tribunalului Caliacra No. 41658 | 930 se aduce la cunoștința generală că în ziua de 9 Decembrie 1930 se va vinde cu licitație publică, începând de la ora 10 dimineața înainte, în peața satului Bucureni averea mobilă a debitorului Gheorghe Petrof din comuna Ghelengic satul Bucureni, compusă din următoarele:

1) Doi porci bălani de 4—5 luni. 2) Doi unu negru și altu roșiu de 6—8 ani. 3) Una iapă roșie bă de 5—7 ani.

Aceasta pentru despăgubirea creditorului firmi Frați Ivan Stoianof din Bazargic cu suma de lei 4.500 Capital cu procente legale și cheltueli de judecată și urmărire ce are a primi de la numitul debitor în baza titlului executor No. 396 | 930 pus pe cartea de judecată Cambială No. 618 | 930 pronunțată de judecătoria Ocolului Mixt Bazargic.

Vânzarea se va face pe bani gata.

Portărel, Rădulescu

idem

Dosar No. 189 | 930

Publicațiune de vânzare No. 8525

1930 Noembrie 25

In baza adresei d-lui Președinte al Tribunalului Caliacra No. 41171 | 930 se aduce la cunoștința generală că în ziua de 8 Decembrie 1930 începând de la ora 10 dimineața înainte se va vinde cu licitație publică în peața satului Vulturești jud. Caliacra averea mobilă proprietatea debitorului Memet Isliam din comuna Vulturești, compusă din următoarele:

1) Una iapă vânată de 4 ani; 2) Un cal vânat de 5 ani; 3) Două epe murgi de câte 2 ani; 4) Una că vânată 8 ani; 5) Una mașină de secerat. 6) Una căruță Dobrogeană cu osii de fier; 7) Una perechiă muri de pele cu hături și capetele lor.

Aceasta pentru despăgubirea creditorului Nicu Drumef din Bazargic cu suma de lei 15800 capital cu procente legale plus cheltueli de judecată și de urmărire ce are a primi de la numitul debitor în baza titlului executor No. 85 | 930 pus pe cartea de judecată cambială No. 2651—929 pronunțată de judecătoria Ocolului Mixt Bazargic.

Vânzarea se va face pe bani gata.

Portărel, Rădulescu

лъмо пространство заематъ прочутитѣ Ломски лозя. Едно следъ друго тѣ се диплятъ все по нависоко, като тераса, и сж достъпни за погледа на пжтника. Грижливо обработени и прѣзъ цѣлия день изложени на слънцето тѣ крятъ голѣма облага за стопанитѣ. Многобройни къшкови, различни по голѣмина и направа, потънали въ раскошна сѣнка и зеленина всичко това свидетелства че една голѣма частъ отъ населението се занимава съ лозарска култура. И Ломъ не е оня какъвто го зная презъ 1866 год. Въ търговско отношение той е надминалъ всички други край Дунавски българ. градове благодарение на икономическитѣ

условия и преимущества каквито времето и мѣстото е създадо. Въ това отношение голѣма роль играе желѣзнопжтната линия и кжсото разстояние, което го раздѣля отъ Мездра гдето тя го съединява съ централната линия, а при София и съ експреса. Но и лозарската култура не е безъ значение за него. Тъкмо на смръчаване, часа 7, стигнахме въ Видинъ. Още отъ далечъ, въ предградиято му, тамъ гдето Дунава го наводнява, се бѣлѣше нѣщо. Това бѣха баракитѣ построени по случай панаира. Въ Видинъ всѣка година отъ 15 Августъ до първи Септември става панаиръ на различни стоки и добитъкъ. Поради

това на пристанището владѣеше голѣмо движение. Дветри минути предъ насъ стигна Австрийския експресъ идящъ отъ Оршова, пжленъ съ пжтници. Той направи пжтъ на насъ и спрѣ на другъ пжтонъ, гдето следъ като предаде и прие пжтницитѣ, съ свѣтквична бързина исчезна. Тукъ сварихме парахода който циркулира между Видинъ и Калофатъ. Редовно такива съобщения между Ромъния и България има само тукъ и при Русе-Гюргово. Панаира се посещава не само отъ мѣстното население но и отъ Ромъни каквито имаше не само отъ Калофатъ но даже и отъ Турно-Северинъ. Правеше впечатление редътъ и дисциплината

на пжтона които, по тоя случай, се ръководеха въроятно отъ самия началникъ. Набржната улица както и баракитѣ бѣха освѣтлени съ електричество. Гр. Видинъ е разположенъ на ниско мѣсто. На западъ отъ него стърчатъ остатъци отъ старата турска крѣпостъ. Отъ тукъ на татъкъ Дунава извива на северо-изтокъ и става по тѣсенъ. Следъ малко ние напуснахме пристанището и се отправихме за Калофатъ.

Калофатъ се намира на лѣвия брѣгъ, малко по нагоре отъ Видинъ. Тамъ стигнахме въ часа 8 ¼. Споредъ расписанието парахода тукъ трѣбваше да престой до 4 часа следъ полунощъ. Ние бѣхме

свободни да се разходимъ въ града а и нуждата бѣше поставила нѣкой отъ пжтници да направятъ това. Градътъ е разположенъ на самия брѣгъ който тукъ прави шестъ изключение. При все то тукъ пристанището е западъ отъ кей. Два успоредни тополи красѣха малката щадъ предъ Митницата. Непосредствено до нея семира съборната църква Богородица, модерно поена въ единъ паркъ до когото ние минахме за да лѣзнемъ на една отъ тѣ улици.